

Nycirkusfestival : Himmelsk balancecirkus

14. august 2010, 1. sektion, side 12

Nycirkusfestivalen brillerer. Ikke mindst med den franske forestilling ' Volchok', hvis superakrobat lader til at have en særlig hotline til tyngdekraften.

Af Anne Middelboe Christensen

Vis mig din trapez, og jeg skal sige dig, hvem du er..

For nycirkusfestivalen har kastet sig ud under teltdugen hos Københavns Internationale Teater denne uge - med artister på opsigtsvækkende niveau. Det franske cirkus Trottola er inviteret af Teatret Republique som en foreløbig kulmination på teatrets nycirkussatsning.

Trottolas forestilling Volchok er dybt betagende. For forestillingen udvikler sig til en poetisk forestilling med så vilde, indre dæmoner, som netop kun cirkusmanegens ublu råhed og ensomhed kan promovere.

Vis mig din balance, og jeg skal sige dig, om du har en chance...

For den franske luftkvinde Titoune har en balance, der nærmest er overjordisk. Hun er spinkel og helt lige i alle sine knogler - og i sit røde strithår, der lyser i selvforsvar, når den kæmpestore akrobat Bonaventure Gacon med kæmpe russerskæg og svedperler overalt endnu en gang griber hende om anklerne og tvinger hende op under teltdugen - stående, naturligvis.

Faktisk ser Titoune ud til at have det allerbedst, når hun balancerer højt hævet over jorden. Hun står på toppen af en stige, som den danske balancekunstner Mads Rosenbeck får til at stå lige op i vejret - oven på en fejekost, hvordan cirkusguden så end lader ham gøre det.

Og helt heroppe er hun i sit rette element. Tættere på at flyve end på at gå.

Hestehårstrimler

Personligt mindes jeg ikke at have set nogen anden performer, der har så indlysende en hotline til tyngdekraften som Titoune. Eller nogen så drømmemagisk luftkontakt som Mads Rosenbeck.

Nej, selvfølgelig kan man ikke stå på hænder på en fejekost. Men den franske superakrobat Titoune gør det altså alligevel. Ikke mindst fordi den danske balancekunstner Mads Rosenbeck fører kosten i ' Volchok'. FOTO: CIRQUE TROTTOLA

På et tidspunkt tryller Rosenbeck sin kvinde ud af en lang kjole, som han anbringer på en bøjle øverst på en lang stav. Den sætter han på sin brede cirkuskost. Og så balancerer han ellers rundt med kjolen i en vals, der hvirvler og forfører, så kjoledukken får sit eget, erotiske liv. Her vokser Volchok til en tragisk ensomhedsforestilling om skønhedslængsel. Vis mig din rekvisit, og jeg skal fortælle dig, om du er eksistentiaalist...

Volchok har ikke nogen handling som sådan. Men det er en cirkusforestilling med nogle poetiske gentagelsesrekvisitter - især nogle kæmpestore sækkebylter, der faktisk er nok til at skabe billeder af både Beckett og Sibirien.

Musikken skaber så billeder for ørerne. En violinbue bliver opløst i hestehårstrimler, efterhånden som guitaristen Bastien Pelenc får den hen over en ølbakke, og violinisten Thomas Barrière ælter et stueorgel direkte op i blæsebælgshimlen.

Underbuksedrømme

Forestillingen Slips Inside med den belgiske klovneduo OKIDOK på Viften, som går på turné om nogle uger, er egentlig mere traditionel klovnekunst: To mænd joker bare. Med kroppen, med øjnene, med tungen. Men mest af alt med det, de har mellem benene: Vis min dine underbukser, og jeg skal sige dig, hvad du drømmer om...

Forestillingen er simpelthen én lang drengehörmer og potenspåståelighed - vittigt og satirisk varieret i et eminent samspil mellem de to hypermusikalske performere Xavier Bouvier og Benoît Devos. Deres mimik er ultrapræcis, og deres forskellighed skaber den uimodståelige, akrobatiske ping-pong, som får publikum til at skribe af grin -og selverkendelse.

Herligt, ordløst og tidløst.

Festivalens åbningsforestilling bestod af vinderuddrag fra konkurrencen Jeunes Talent Cirque Europe. Her var de fleste forestillinger sjovt nok meget danseprægede. Havde det ikke været for nycirkusfestivalen, havde man bare kaldt dem 'ny dans'.

My! Laikas forestilling Popcorn Machine rakte imidlertid længere end dansen. Her bevægede alt sig rundt i et opløst univers af rulleskøjter, bagvendt klaver og afhuggede hænder, og her blev eksistensens tidsdryp pludselig synligt gennem hjulene på en cykel og en symaskine..

Men ak, i Volchok kom en himmelstræbende balance til syne, selv om en sådan egentlig ikke er mulig.

Vis mig Volchok igen - og jeg skal sige dig, hvad jeg drømmer om.

AMC@INFORMATION.DK